

הלכות פסולי המקדשין פרק טז

א. כבר בארנו שהמחשב באחת מארבע העבודות, מחשבת המקום הקרבן פסול, ואינו פגול; ואם חשב מחשבת הזמן, הקרבן פגול. במה דברים אמורים, בשלא ערב עם מחשבת הזמן, מחשבה אחרת; אבל אם ערב מחשבת המקום, או מחשבת שנוי השם בפסח ובחטאת, עם מחשבת הזמן הקרבן פסול, ואינו פגול.

ב. פיצד: שחט וקבל והוליד וזרק, ומחשבתו בארבע עבודות אלו מחשבת הזמן, או שהיתה מחשבתו באחת מארבעתן מחשבת הזמן, ובשאר העבודות היתה מחשבתו נכונה, או לא היתה שם מחשבה כלל בשאר העבודות הרי זה פגול.

ג. אבל אם שחט במחשבת הזמן, וקבל או הוליד או זרק במחשבת המקום, או ששחט במחשבת המקום, וקבל או הוליד או זרק במחשבת הזמן אין זה פגול, אלא פסול בלבד.

ד. וכן הפסח והחטאת ששחטן במחשבת שנוי השם, וקבל והוליד וזרק במחשבת הזמן, או ששחט במחשבת הזמן, וקבל או הוליד או זרק במחשבת שנוי השם אין זה פגול, אלא פסול. והוא הדין בעופות, ובמנחות. אין שם פגול, אלא קרבן שנפסל במחשבת הזמן, ולא ערב עמה מחשבת מקום, לא בתחלה ולא בסוף; ולא ערב עמה מחשבת שנוי השם, בקרבנות שנפסלין במחשבת שנוי השם.

ה. המחשב באחת מארבע העבודות, או בכלם, לאכל כזית מדבר הראוי לאכילה בחוץ וכזית למחר, או כזית למחר וכזית בחוץ, או כחצי זית בחוץ וכחצי זית למחר, או כחצי זית למחר וכחצי זית בחוץ הרי הקרבן פסול, ואינו פגול; וכן אם ערב המחשבות בהקטרה הרי זה פסול, ואינו פגול.

ו. חשב לאכל או להקטיר כחצי זית במחשבת המקום, ולאכל או להקטיר כזית במחשבת הזמן הרי זה פגול, בין שהקדים מחשבת כזית בין שאחר אותה: שאין חצי זית חשוב אצל כזית.

ז. חשב על חצי זית במחשבת הזמן, ועל חצי זית במחשבת המקום, וחזר וחשב על חצי זית אחר במחשבת הזמן הרי זה פגול; וכן אם חשב על חצי זית במחשבת הזמן, וחזר וחשב על כזית, חציו במחשבת הזמן, וחציו במחשבת המקום הרי זה פגול.

ח. חשב על הדמים הנתנין למטה לתן אותם למעלה, או על הנתנין למעלה לתן אותם למטה, וכיוצא במחשבות אלו שאינן פוסלין כמו שבארנו, וערב עמהן מחשבת הזמן הרי זה פגול; ואם חשב עמהן מחשבת המקום לבדה הרי זה פסול, ואינו פגול.

ט. חשב על הדם הנתן למעלה לתן אותו למחר למטה, או על הדם הנתן למטה לתן אותו למחר למעלה, או שחשב על הדם הנתן בפנים בהיכל לתן אותו למחר במזבח החיצון, או שחשב על הדם הנתן במזבח החיצון לתן אותו למחר בפנים אינו פגול, אף על פי שחשב מחשבת הזמן: הואיל ושנה מקום נתינת הדם במחשבתו הרי זה פסול, ואינו פגול.

י. ומאחר שבארנו בהלכות אלו שהדם שנתן שלא במקומו,

כֹּאֲלוֹ נִתֵּן בַּמָּקוֹמוֹ, לָמָּה לֹא יִהְיֶה זֶה פָּגוּל, בַּמַּחֲשָׁבָה זֹאת
שֶׁחָשַׁב לִתֵּן הַדָּם שְׁלֹא בַּמָּקוֹמוֹ לְמַחֵר: מִפְּנֵי שֶׁהָדָם הֵנִיחַ שְׁלֹא
בַּמָּקוֹמוֹ, אִף עַל פִּי שֶׁהִזְבַּח כָּשֶׁר, אֵינוֹ מִתִּיר הַבָּשָׂר בְּאֲכִילָהּ,
כִּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ; וְכָל זְרִיקָה שְׁאִינָה מִתֵּרֶת הַבָּשָׂר בְּאֲכִילָהּ אִם
חָשַׁב לִתֵּן אוֹתָהּ חוּץ לְזִמְנָהּ, לֹא פָּגַל. לְפִיכָךְ אִם חָזַר וְחָשַׁב
בְּזִבְחָהּ זֶה מַחֲשַׁבֶּת הַזֶּמֶן הָרִי זֶה פָּסוּל, וְאֵינוֹ פָּגוּל.

יא. חָשַׁב מַחֲשַׁבֶּת זֶמֶן בְּשַׁעַת קְמִיצָהּ, אֲבָל לֹא בְּשַׁעַת לְקוּט
הַלְבוּנָהּ, אוֹ שֶׁחָשַׁב מַחֲשַׁבֶּת הַזֶּמֶן בְּשַׁעַת לְקוּט הַלְבוּנָהּ, אֲבָל
לֹא בְּשַׁעַת קְמִיצָהּ הָרִי זֶה פָּסוּלָהּ, וְאִינָה פָּגוּל: עַד שֶׁיִּחְשַׁב
מַחֲשַׁבֶּת הַזֶּמֶן בְּכָל הַמִּתִּיר, שֶׁהוּא הַקֶּמֶץ עִם הַלְבוּנָהּ בְּשַׁעַת
קְמִיצַת הַקֶּמֶץ וְלְקוּט הַלְבוּנָהּ, אוֹ בְּשַׁעַת נְתִינַת שְׁנִיָּהּ בַּכִּלִּי, אוֹ
בְּשַׁעַת הוֹלָכָתָהּ, אוֹ בְּשַׁעַת זְרִיקָתָהּ.

יב. חָשַׁב בְּשַׁעַת הַקְּטֹרֶת הַקֶּמֶץ, שֶׁיִּקְטִיר הַלְבוּנָהּ לְמַחֵר אִינָה
פָּגוּל, שְׁאִין הַקְּטֹרֶת מְפַגֵּלֶת הַקְּטֹרֶת. וְכֵן אִם הַקְּטִיר הַלְבוּנָהּ
לְבָדָהּ, אוֹ הַקֶּמֶץ לְבָדוֹ, וְהוּא מַחֲשַׁב לְאָכֹל שִׁירִים לְמַחֵר הָרִי זֶה
פָּסוּלָהּ וְאִינָה פָּגוּל, שְׁאִין מְפַגֵּלִין בַּחֲצִי מִתִּיר. אֲבָל אִם הַקְּטִיר
אֶת הַקֶּמֶץ לְבָדוֹ, וְחָשַׁב שֶׁיִּקְטִיר לְבוּנָהּ לְמַחֵר, וְאַחֲרַיִךְ הַקְּטִיר
הַלְבוּנָהּ, וְחָשַׁב שֶׁיֹּאכֹל הַשִּׁירִים לְמַחֵר הָרִי זֶה פָּגוּל, שֶׁהָרִי
פָּשְׁטָה מַחֲשַׁבֶּת זֶמֶן בְּכָל הַמִּנְחָה.

יג. הַקְּטִיר כְּדֵי שְׁמֶשֶׁם מִן הַקֶּמֶץ עִם הַלְבוּנָהּ, וְהוּא מַחֲשַׁב
שֶׁיֹּאכֹל כְּדֵי שְׁמֶשֶׁם מִן הַשִּׁירִים לְמַחֵר, עַד שֶׁהַשְּׁלִים כָּל הַקֶּמֶץ
עִם הַלְבוּנָהּ בַּמַּחֲשַׁבֶּת הַזֶּמֶן הָרִי זֶה פָּסוּלָהּ, וְאִינָה פָּגוּל: שְׁאִף
עַל פִּי שֶׁדֶּרֶךְ אֲכִילָהּ בְּכָךְ מַעֲט מַעֲט, אֵין דֶּרֶךְ הַקְּטֹרֶת בְּכָךְ;
אֲלֹא הָרִי זֶה כְּמִנְחָה שְׁלֹא הַקְּטֹרֶת קִמְצָהּ.

יד. מִנְחַת חוּטָא אוֹ מִנְחַת קִנְאוֹת שֶׁהִיא עָלֶיהָ לְבוּנָהּ, וְחָשַׁב
בָּהּ מַחֲשַׁבֶּת הַזֶּמֶן קֹדֶם שֶׁיִּלְקֹט הַלְבוּנָהּ הָרִי זֶה פָּסוּלָהּ, וְאִינָה
פָּגוּל; וְאִם אַחֲרַיִךְ שֶׁלְקֹט הַלְבוּנָהּ, חָשַׁב עָלֶיהָ מַחֲשַׁבֶּת הַזֶּמֶן הָרִי
זֶה פָּגוּל.

טו. שִׁירִים שֶׁחִסְרוּ בֵּין קְמִיצָהּ לְהַקְּטֹרֶת, וְהַקְּטִיר הַקֶּמֶץ
בַּמַּחֲשַׁבֶּת הַזֶּמֶן הָרִי זֶה סִפֵּק אִם נִקְבְּעוּ לְפָגוּל, וְהָרִי הֵן פָּגוּל,
אוֹ לֹא נִקְבְּעוּ, וְאִינָה פָּגוּל.